

naviske forhandlinger kom også i stand (jfr. nærmere i det følgende), og de førte til en række forhandlingsresultater, som gav håb om, at man skulle kunne nå til en i hovedsagen ensartet lovgivning på dette område i de tre lande.

Efter de fællesskandinaviske forhandlingers afslutning afgav det landstingsudvalg, hvortil sagen var henvist, betænkning, og der stilledes heri en række ændringsforslag, hvis formål — bortset fra nogle redaktionelle rettelser — var at bringe lovforslaget i overensstemmelse med resultatet af de førte forhandlinger. Lovforslaget førtes derefter uden yderligere ændringer gennem landstinget og blev ligeledes tiltrådt i folketinget.

I nedenstående gengivelse af lovens væsentligste bestemmelser er indføjet nogle bemærkninger angående enkelte af de ændringer, som ved loven foretages i den hidtil gældende ordning:

§ 1. Dansk indfødsret erhverves *ved fødslen af*

1. *ægtebarn*, hvis fader er dansk,
2. her i riget født ægtebarn, hvis moder er dansk, såfremt faderen ikke har statsborgerret i noget land, eller såfremt barnet ikke ved fødslen erhverver faderens statsborgerret,
3. *barn udenfor ægteskab*, hvis moder er dansk.

Hittebarn, som bliver fundet her i riget, anses, indtil andet oplyses, som havende dansk indfødsret.

En til § 1, stk. 1, punkt 2, svarende regel findes ikke i 1925-loven.

§ 2. Har dansk mand og fremmed kvinde børn sammen, inden de indgår ægteskab, erhverver børnene ved forældrenes ægteskab dansk indfødsret, forsåvidt de er ugifte og under 18 år.

§ 3. Udlænding, som er *født her i riget*, og som vedblivende har haft sin bopæl her, erhverver dansk indfødsret ved efter det fyldte 21. år, men inden det fyldte 23. år overfor overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig *erklæring* herom. Har han ikke statsborgerret i noget